

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ex Illvstrissimo Cardinali Bellarmino Epitome
Controuersiarum Omnium huius Aeui
Lvthero-Calvinisticarvm Sub diuersis Titulis bis
Quadripertitis digestarum**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiae, 1624

XLIV. Ius eligendi Papam & Episcopos, an sit Populi, de Iure diuino?

urn:nbn:de:hbz:466:1-11726

byteros; Sicut ego constitui tibi. Et Flacciani Cent. 1. l. 2. c. 2. primos Episcopos ab Apostolis esse constitutos fatentur.

QVÆSTIO XLIII.

Sitne Pastorum Electio immediate à Deo solo, aut ex carnali propagine?

IOAN. WICLEF & HVSS, teste Tho. Walden. l. 2. doctrina fidei. 39. & 40. Solius Dei esse aiebant, Pastores eligere. Quia solus nouit prædestinatos pios; quales Pastores oportet esse. Eorum articuli in Concilio Constantiensi Sess. 8. damnantur tales. *Prælatum præfatum & malum non habet potestatem super Fideles; Et, est æquiuocè Pastor, Et, Non electioni hominū, sed operibus electi oportet credere.*

AVTOR. Deus, 1. Reg. 10. elegit Saulem, at dein reprobum Christus Iudam; Ioan. 6. *Nonne ego vos XII. elegi, & unus ex vobis diabolus est?* Apostoli inter Diaconos, Act. 6. Nicolaum elegerunt præfulem. S. Patres consentiunt, improbos Episcopos esse tamen veros: vt Ioann. 11. *Cyphas, cum esset Pontif. anni; illius, prophetauit.* Electio autem per Sortes etfi. Act. 1. ab Apostolis vfurpata ex priuilegio, tamen recte ab Ecclesia est prorsus omiffa. Vide Bell. l. 1. de Clericis c. 6. De Luthero caluinianis Prædestinatis fileo. VVicleffizant.

II. HENRÆIS nascibatur Sacerdotes, Tribu Leuitica (mel à Deo ad d. destinata; Benetune.

AVTOR. At Christianū non decebat Sacerdotium propago carnalis. I. Quia sunt Sacerdotes secundum ordinem Melchisedech. Hebr. 7. Ideoque sine patre, sine matre, sine Gentilogia. 2. Sic prædixit Isa. 66. *Asp. mam ex eis Sacerdotes & Leuitas. &c.* Aliud est, vt Sacrificium, sic & Sacerdotium, in Nouo Testamento;

QVÆSTIO XLIV.

Ius eligendū Papam & Episcopos. &c. An sit Populi de iure diuino?

LUTHERO-CALVINISTÆ supra q. 41. affirmant.

SVADENT istis. 1. Quia, ait Calvinus, veteres popularem electionem vsurpabant. Sicut in politicis, electio Regis est Populi. Cætera a gumenta colligit ex Luthero Bætio, Caluino, Illiricus l. de electione.

2. Quia, Matth. 16. *Tibi, vt Ecclesiam representanti, ait Aug. tract. 124. in Ioann. dabo claues. &c.* 3. March. 18. *Quæcunque alligaueritis: Qui alii? Dic Ecclesia, id est, Populo.*

3. Episcopi sunt Ministri Ecclesie, non Domini: 1. Cor. 3. 1. Pet. 5. Ecclesia autem, 1. Tim. 3. est *Columna veritatis*: ergo penes hanc, non illos, summum est tribunal.

4. Quia, Act. 1. Tota Ecclesia elegit Matthiam & Barnabam; non Apostoli.

5. Act. 6. Multitudo credentium elegerunt Stephanum.

6. Act. 14. *Cum constituisent, χριστοῦ ὑποσταντες, id est, elegerunt per suffragia, illi per singulas ciuitates Presbyteros.*

7. Quia sic docet S. Cyprianus, & Conc. Nycanum, & II generale: E. sic vsus per 1300. annos in Ecclesia.

AVTOR. Electio non est Plebis vlllo iure.

1. Non diuino, patet in *Antich. isto part. 2. quest. 17. itemque supra q. 42.*

2. Adde, Hebr. 5. *Nemo sumit sibi honorem; sed qui vocatur, vt Aaron; qui à Moyle, non à Populo est electus.*

3. Iure diuino & naturali Episcopi sunt Pastores plebis: Act. 20. 1. Pet. 5. Nec controuertitur. At Pastorum est Pascere, id est, Regere; ad quod *Elgere* quoque pertinet.

4. Apo-

4. Apostoli ad procul distitas gentes mittebant Episcopos; ergo ipsi, non gentes, eligebant. Neque populus, præsens Apostolis, eligebant; quia vnus populus non potest alteri Pastorem eligere: vt cōtrā fingit Kemnitius absque testimonio villo.

5. Sic Concilia, & S. Patres.

6. Plura sequentur incommoda ex populari electione, *B. ll. c. 7.*

DICO AD I. Vsurpationis fuit surreptitia, ideo & sublata est. Nam postulatione testimonii à populo fiebat de vita eligendi, (vt esset tantò acceptior,) & degeneravit in Consuetudinem, Apostolicæ contrariam constitutioni.

AD II. Augustinus ideo ait Petrū in persona Ecclesiæ Claves accepisse, quia in eius utilitatem accepit, & transfusus ad posteros erat.

AD III. Prælati sunt Ecclesiæ, vt pars melior, ideoque maior; itaque habet soluendi, &c.

AD IV. Episcopi sunt ministri Ecclesiæ, eam regendo, non ei obediendo.

AD V. Chryostomus, ait, id Petrū fecisse ex concessione; non necessitate. Et ab exemplo vno non valet argumentum contra legem.

AD VI. Idem dico. Dein, ea erat electio Diaconi, non Episcopi.

AD VII. Grammaticè ita significat χειροτονέω: at Ecclesiasticè est *Ordinare per manuum impositionem.*

AD VIII. Vide *Bell.* Postulationem populi fuisse, non Electionem: Sicque loquuntur historiæ, &c.

Q V Æ S T I O XLV.

An sint Ordines Sacri septeni? Et quæ officia singulorum?

LUTHERANI (vt Kemnitius in *Exam. Trid. Sess. 21.*) numerum Ordinum septenarium reprehendunt: Statuuntque ternarium: Episcoporum, quos Pastores: Presbyterorum, quos Seniores, seu Doctores, vel Ministros verbi dicunt; & Diaconorum, Exorcistas plane reiciunt: reliquos autem à Pastoribus pro necessitate ad se cooperatores.

SVADET Kemnitius, 1. Quia, S. Dionysius tres solum numerat. 2. Canones Apostolorum quinos, 3. S. Ambrosius item quinos. 4. S. Ignatius plures quam septem. 5. Canonistæ addunt Plalmistam.

CALVINVS consonat Kemnitio, *Instit. l. 4. c. 4. §. 19.* Quia, ait, S. Hieronymus numerat quinque ordines.

AUTOR. Semper in Ecclesiâ viguerunt Ordines septem, qui ad Eucharistiæ ministerium certo ritu referuntur; Minores quatuor; Ostiar. Lect. Exorc. Ac luthorū: Maiores tres, Subdi. Diac. Presbyterorum. Sic Clemens, Ignatius, &c. & S. Patres, & Concilia. *D. Thomas. p. 3. q. 37. art. 2.*

Tres Sacri sunt ex Institutione diuina: habentque Antiquitatem parem Ecclesiæ primitiue omnes septem. Mentitur itaque Calvinus dicens, *Primitiue Ecclesiæ incogniti fuerunt, & multi postea annis excogitati.* *Bell. l. 1. c. 12.*

DICO AD I. S. Dionysius numerum triū dedit Hierarchiarum militantis Ecclesiæ, non Ordinum.

AD II. S. Dionysius instituit nesciam quam omnes referre; sed ex occasione iam hos, iam istos.

AD III. S. Ambrosius non negat alios duos: quos obseruauit factis.

AD IV. S. Ignatius etiam improprie dictos numerauit.

AD V. Canonistæ quia distinguunt Episcopum à Presbytero, Lectorem à

Dd. Can.